

ESPAI D'OPINIONS**Nº37**
Maig 2011**Marian Suárez**

LA DESFETA PROGRESSISTA A EIVISSA

Anàlisi d'urgència. Fer una anàlisi rigorosa dels resultats electorals precisaria de més temps, d'un estudi detallat dels percentatges de participació i abstenció, distribució del vot a les diferents institucions municipals, insulars i autonòmiques i de comparatives amb eleccions anteriors. Així mateix, també és oportú prendre una certa "**distància de seguretat**" que elimini o, almenys, suavitzi conclusions massa emotives. Aquestes són, per tant, impressions a primera vista, clarament **subjectives**, un diagnòstic d'urgència que precisarà d'una reflexió detinguda.

Eivissa més blava que mai. Eivissa ha estat tradicionalment una illa que ha donat moltes majories i, per tant, moltes alegries al Partit Popular. És un lloc comú referir-se al **caràcter conservador** de la majoria de la ciutadania eivissenca. Aquest panorama va tenir un **gir qualitatiu notable** al **2007** quan els progressistes vàrem guanyar l'Ajuntament de Vila per una àmplia majoria, vàrem accedir a l'ajuntament josepí i al Consell Insular i el sisè diputat eivissenc va permetre l'investidura del President Antich. Aquest canvi no es pot explicar sense el **conflicte de les autopistes** que fa generar un moviment social sense precedents i va esperonar la unió de tots els progressistes amb un protagonisme indiscutible d'**ExC**. Però, tot sembla que ha estat un simple parèntesi.

És cert que, atesa la **conjuntura política actual**, autonòmica i estatal, no ens hauria de resultar especialment rara el triomf del PP. El que passa és que ningú no s'esperava, i aquí incloc als mateixos candidats populars, una **victòria tant aclaparadora** com la que s'ha produït, a totes les institucions i amb uns percentatges espectaculars. "Ningú" no pensava que es perdria l'Ajuntament de Vila, que la continuïtat d'un govern progressista a l'Ajuntament de Sant Josep depengués d'un partit que és una escissió del PP o que, tant al Parlament com al Consell, la dreta acaparés 8 diputats i consellers. Eivissa és més blau que mai i això ens exigeix una reflexió.

Què ha passat amb el vot progressista? Crec que un element clau que s'ha d'estudiar amb detall és l'**abstenció** perquè una bona part del vot progressista s'ha quedat a casa. Si comparem l'índex d'abstenció entre el 2007 i el 2011 veurem que aquest augmenta a totes les institucions, oscil·lant entre l'1.57% del Municipi de Sant Joan de Labritja fins al 3.72% del Municipi de Sant Josep. No és tampoc menyspreable l'augment dels **vots blancs i nuls** entre ambdues conteses electorals; en el cas dels blancs, arriba a multiplicar-se per 3 i en els dels nuls per dos. Serà l'eco del 15 M? Certament, no podem afirmar a quin espectre polític pertanyen aquests vots però intuïm que és més fàcil que siguin progressistes que no conservadors.

Ara bé, dir que l'abstenció progressista és la clau de la seva derrota és insuficient, és romandre a l'epidermi del problema; el que cal és aprofundir-hi, tractar de detectar **el perquè** d'aquesta abstenció. Avui mateix, ja he escoltat respostes simples i superficials. Em refereixo a aquells que atribueixen el triomf del PP o, millor dit, l'enfonsament dels progressistes a "**l'efecte ZP**" i **la crisi**, o, més exactament a l'aplicació de les receptes dretanes per sortir-ne. Trobo que és d'una miopia imperdonable fer-ho i que consti que no vull dir amb això que no pensi que el gir dretà d'en Zapatero no hagi influït en el desastre del PSOE illenc i autonòmic.

L'explicació, com la realitat, és **polièdrica** i, segurament, se m'escaparà algun element però apunto a continuació alguns dels que crec s'han de considerar:

- a) **Decepció de la gestió a les institucions:** crec que dins l'electorat progressista, especialment del votant d'ExC, hi havia una **insatisfacció** notable respecte a la gestió dels representants a les diverses institucions. Des de la decisió de tirar endavant amb l'ampliació del Port d'Eivissa, passant per determinades actuacions en matèria patrimonial a l'Ajuntament de Vila, la retirada de la reforma del Pla Territorial d'Eivissa, fins a l'escàs i insuficient pes dels diputats/es eivissencs al Parlament i el Govern Balear o decisions en matèria territorial a l'Ajuntament de Sant Josep han estat elements decebedors per persones que havien votat la coalició PSOE-ExC.

L'esmentada retirada de la reforma del **Pla Territorial d'Eivissa** de forma unilateral per part del President Tarrés, va crear una fractura entre el PSOE i ExC que, en bona manera, va anar a la **línia de flotació del pacte** entre les dues forces polítiques i va gairebé dinamitar les possibilitats de la seva reedició perquè posava de relleu l'existència de **models territorials oposats** dins la coalició a més trencar la **confiança**. Així mateix, va contribuir a fer més profundes les **diferències dins ExC**, atès que ERC es va alinear amb el PSOE. Aquestes mateixes divergències ja s'havien manifestat a l'hora d'afrontar la legalització dels urbanitzables de Platja d'en Bossa, Ses Variades i Cala Tarida.

- b) La fragmentació d'ExC:** ExC, al seu origen, va tenir la virtualitat d'aglutinar a un munt d'independents que identificant-se o no amb els partits que també hi formaven part (ENE, ERC i EU) se sentia còmodes en una formació política que es definia com progressista, nacionalista i ecologista. La sortida d'ERC i ENE i una part dels independents va que ExC deixés de ser un referent polític per a una part dels antics votants. Així mateix va incidir negativament que es tractés d'un trancament problemàtic i amb enfrontaments evidents i públics.
- c) La coalició PSOE-Pacte per Eivissa.** La decisió del PSOE de pactar amb **ERC** (que ja havia demostrat la seva identificació amb la política territorial del PSOE clarament diferenciada de la resta d'ExC) i **GxE** (partit que es apareix públicament quan es veu impossible tancar un acord amb ExC i la carta de presentació del qual és l'insularisme i el "*no ser de dretes ni d'esquerres*") va suposar un **gir cap al centre dels socialistes**. Aquest "minipacte" va crear un important malestar dins sectors dels afiliats i simpatitzants socialistes que consideren que es tracta d'un pacte "antinatura" i incomprensió també al si d'ERC.
- d) Els progressistes separats a les eleccions:** si al 2007, la coalició PSOE-ExC era la única opció progressista, al 2011 s'hi presenten PSOE-Pacte per Eivissa, ExC i ENE. A més a més, es crea, tot i que no es presenta, un nou partit també amb persones que procedeixen d'ExC anomenat Compromís amb Eivissa.

Bàsicament, dues han estat les **conseqüències** d'aquest complicat puzzle que he intentat simplificar: deixar **sense referent** a una bona part de l'electorat progressista que decideix no anar a votar i **dividir el vot** dificultant l'elecció en aplicació de la llei d'Hont. Només per posar un exemple, la suma dels vots d'ExC i ENE haurien assegurat l'elecció d'un conseller/a i, probablement, d'un regidor més l'Ajuntament de Vila. El **Partit Popular** ha pogut guanyar sense despenjar-se i sense explicar quin és el seu programa electoral.

No obstant això, també he de dir que, molt probablement, si s'hagués repetit la coalició PSOE-ExC-ERC i ENE no s'hauria impedit el triomf del Partit Popular perquè no hauria tingut **credibilitat** per a molts votants ateses les diferències que s'havien manifestat al llarg de la legislatura; com a molt, s'hauria suavitzat la derrota.

Futur. Tota l'esquerra d'Eivissa hem de fer una reflexió profunda i autocrítica sobre el què ha passat i només així podem donar una oportunitat a un futur progressista. Assenyalaria bàsicament dues línies. D'una banda, el **PSOE** ha de plantejar-se on vol situar-se dins l'**espectre polític**; si vol continuar pescant als caladers de la dreta o vol recuperar la seva essència "socialista" i si és capaç de presentar un model territorial i socioeconòmic clarament diferenciat del Partit Popular.

D'altra banda, a Eivissa, hi ha un **tercer espai** plural a l'esquerra del PSOE amb tres ingredients bàsics, el **progressisme, l'ecologisme i el nacionalisme**. Des del meu punt de vista, **ExC** hauria de plantejar-se el repte de contribuir a omplir aquest espai on podria confluïr amb altres formacions com Compromís amb Eivissa, ENE i, probablement, la nova formació ESOS (Eivissa Sostenible).

Ens hem d'oblidar de coalicions electorals conjunturals i a corre-cuita i hem de començar a construir el **futur** sense preses però sense pausa, amb **passes fermes i metes clares**. En cas contrari, Eivissa seguirà tenyida de blau per molt de temps.